

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 831

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 octombrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
740. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	2	situat la adresa poștală str. Enigărescu Octav nr. 49, satul Viforâta, comuna Aninoasa, județul Dâmbovița	12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 132 din 7 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865	2-4	2.940. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Maramureșean din Sighetu Marmației, județul Maramureș	12
Decizia nr. 136 din 7 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”	5-9	2.941. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Județean Botoșani din Botoșani, județul Botoșani	13
Decizia nr. 278 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal	9-11	2.942. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru acreditarea Muzeului Municipal Râmnicu Sărat, județul Buzău	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.816. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind declararea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric clasat cu denumirea Casa „Albert Viespe, Mișu Constantin”, având cod LMI DB-II-m-B-17756,		2.943. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Național al Agriculturii din Slobozia, județul Ialomița	14
		2.944. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Național de Istorie a Transilvaniei din Cluj-Napoca, județul Cluj	14
		2.945. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru acreditarea Muzeului Țăranului din Flămânzi, județul Botoșani	15
		2.946. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru acreditarea colecției publice Centrul Expozițional Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	15
		2.947. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru acreditarea Muzeului Silviculturii din Săliște, județul Sibiu	16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 25 octombrie 2019, domnul general de brigadă cu o stea Velicu *Gheorghe* Viorel trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 10 octombrie 2019.
Nr. 740.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 132

din 7 martie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 5
din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Daniela Aurelia Vlăduți (fostă Diaconescu) în Dosarul nr. 13.846/215/2016 al Judecătoriai Novaci și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.000D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Constantin Mândruleanu a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.283D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Lenuța Apopei și Toader Apopei în Dosarul nr. 4.582/305/2018 al Judecătoriai Sfântu Gheorghe.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.283D/2018 la Dosarul nr. 2.000D/2017.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53

alin.(5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.283D/2018 la Dosarul nr. 2.000D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, prin Decizia nr. 29 din 25 ianuarie 2005. În ceea ce privește aspectele de fapt menționate de autorii excepției de neconstituționalitate, se arată că respectivele critici trebuie să fie respinse ca inadmisibile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 17 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.846/215/2016, **Judecătoria Novaci a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Daniela Aurelia Vlăduți (fostă Diaconescu) într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

10. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.582/305/2018, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Lenuța Apopei și Toader Apopei într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată, în esență, că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și protecția proprietății private, întrucât creditorul care are o garanție imobiliară constituită de comun acord cu debitorul nu își poate adjudeca la licitație imobilul, pentru a-și satisface creanța, la un preț mai mic de 75% din prețul la care a fost evaluat imobilul, plătiind o sumă cu mult mai mare decât valoarea creanței, în vreme ce terții participanți la licitație pot să își adjudece bunul la un preț derizoriu, chiar inferior cuantumului creanței, fiind astfel favorizați.

12. Modul de redactare a acestui text, defectuos, creează, pe de o parte, o discriminare între creditori și alți terți participanți la licitație, iar, pe de altă parte, textul în varianta respectivă deschide o porțiță legală unor persoane de rea-credință, speculative, să adjudece bunurile urmărite la prețuri derizorii, existând, în acest sens, în practică, suficiente dovezi în sensul trucării licitațiilor.

13. Printr-o asemenea măsură, precum aceea instituită de articolul contestat, se produce, pe de o parte, o ingerință în dreptul garantat, dar și o discriminare pe criteriul vânzării la licitație publică. Astfel, această procedură creează în detrimentul celui ce are mai mare nevoie de protecție o stare de împovărare financiară exagerată prin imposibilitatea de stingere a creanțelor pe care le are, prin vânzarea bunurilor cu care a garantat.

14. Se apreciază că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale, întrucât debitorii sunt prejudiciați prin scoaterea la licitație a imobilului lor pe baza unei evaluări depășite de evoluția pieței imobiliare, evaluare la elaborarea căreia, de altfel, nu au fost invitați să participe. Din această cauză nu au fost nici în măsură să se apere. Dispozițiile legale criticate permit vânzarea imobilului la un preț derizoriu, debitorii fiind ținuți, în continuare, să plătească restul debitului neacoperit.

15. **Judecătoria Novaci**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Judecătoria Sfântu Gheorghe**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că în literatura de specialitate s-a arătat în mod întemeiat că dispozițiile art. 509 din Codul de procedură civilă din 1865, în privința manierei de valorificare la licitație a imobilelor, au, pe de o parte, limite minimale imperative, în interesul debitorului și al creditorilor chirografari sau de rang inferior, iar, pe de altă parte, lasă la dispoziția creditorilor ca, numai în cazul acordului tuturor acestora, să solicite cu succes a se deroga de la condițiile art. 509 cu privire la respectarea limitelor minimale imperative.

19. Se mai arată că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că modul de redactare a textului art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă este unul „defectuos”, deschizând „o porțiță legală unor persoane de rea-credință, speculative, să adjudece bunurile urmărite la prețuri derizorii”. Or, o astfel de motivare conduce la respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, este menționată Decizia Curții Constituționale nr. 324 din 10 martie 2011.

20. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se arată că, în cauză, este pusă în discuție o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 509 alin. (5) din Codul de procedură civilă din 1865, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate, aplicarea și interpretarea legii excedând competenței Curții Constituționale.

21. Mai mult, se arată că prin Decizia nr. 296 din 1 martie 2011, Curtea Constituțională a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțeleșului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, care ce au următorul conținut: *„În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va face o amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin. 3. La acest termen licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația.”*

25. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

26. În opinia autorilor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (2) privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia arată că debitorii supuși executării silite prin vânzarea bunurilor lor prin licitație publică sunt discriminați, în practică ajungându-se la vânzarea bunurilor lor la un preț derizoriu. Astfel, se sugerează că, indirect, creditorii își adjudecă aceste bunuri la un preț foarte mic pentru că fie folosesc interpuși, fie instanțele acceptă rapoarte de evaluare neactualizate la data licitației. Se apreciază că există o discriminare pentru că debitorii nu își pot adjudeca bunul supus procedurii de licitare [art. 507 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 interzicându-le expres acest lucru].

28. Curtea reține că susținerile potrivit cărora creditorii își adjudecă aceste bunuri la un preț foarte mic, pentru că fie folosesc interpuși, fie instanțele acceptă rapoarte de evaluare neactualizate la data licitației, țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța judecătorească, aspecte ce excedează competenței instanței de contencios constituțional.

29. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia legea instituie o discriminare prin faptul că debitorii nu își pot adjudeca bunul supus procedurii de licitare direct sau prin interpuși, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Legiuitorul a stabilit anumite reglementări cu caracter special în ceea ce privește participarea debitorului/creditorului la licitația propriu-zisă. Astfel, art. 507 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 prevede că debitorul nu poate licita nici personal, nici prin alte persoane, iar la art. 510 alin. 2 din același cod că, în toate cazurile, creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Aceste dispoziții au

fost instituite pentru a preveni fraudarea intereselor debitorilor, respectiv ale creditorilor.

30. Art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865 prevede o etapă, cea finală, din cadrul procedurii de licitație, care apare ca o soluție specială în cazul în care nu se obține prețul dorit și numai după parcurgerea celorlalte etape prevăzute de lege. Astfel, dispoziția legală criticată se justifică prin faptul că odată declanșată procedura executării silite, înseamnă că debitorul a refuzat să își execute de bună voie obligațiile cuprinse în titlul executoriu, iar creditorului trebuie să i se asigure dreptul/posibilitatea de a-și realiza creanța.

31. Legiuitorul a prevăzut că nici creditorul nu își poate adjudeca bunul direct sau prin interpuși la o valoare mai mică de 75% din valoarea bunului, protejând, astfel, interesele debitorului. În aceste condiții, prețul oferit de creditorul adjudecatar trebuie să fie real și serios, iar nu derizoriu, pentru că altfel s-ar ajunge la o fraudare a debitorului.

32. Însă, situația debitorului urmărit este diferită atât de situația creditorului adjudecatar, cât și de situația terțului adjudecatar. În jurisprudența sa, Curtea a reținut principiul conform căruia egalitatea în drepturi a cetățenilor nu înseamnă uniformitate; încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea în acest sens Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001, sau Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002).

33. Debitorul este o persoană care nu și-a respectat obligațiile înscrise într-un titlu executoriu, iar legiuitorul a instituit dispozițiile legale criticate în scopul satisfacerii interesului creditorului și pentru a preveni stingerea creanțelor într-o modalitate alternativă lăsată la îndemâna debitorului, care ar echivala cu fraudarea intereselor creditorului, dar și cu respectarea, în limita posibilului, a intereselor debitorului urmărit.

34. Pentru aceleași argumente, Curtea constată că nu poate reține nici încălcarea art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Constituție. De asemenea, Curtea constată că prevederile art. 21 alin. (2) privind accesul liber la justiție nu sunt incidente în cauză.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniela Aurelia Vlăduți (fostă Diaconescu) în Dosarul nr. 13.846/215/2016 al Judecătorei Novaci și de Lenuța Apopei și Toader Apopei în Dosarul nr. 4.582/305/2018 al Judecătorei Sfântu Gheorghe și constată că prevederile art. 509 alin. 5 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Novaci și Judecătorei Sfântu Gheorghe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136

din 7 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”

Valer Dorneanu	—președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă în Dosarul 12.916/231/2014* și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.860D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.876D/2018, nr. 1.924D/2018, nr. 1.931D/2018, nr. 1.932D/2018, nr. 1.933D/2018, nr. 1.934D/2018, nr. 1.935D/2018, nr. 1.936D/2018, nr. 1.937D/2018, nr. 1.938D/2018, nr. 1.946D/2018, nr. 1.992D/2018, nr. 1.994D/2018, nr. 1.995D/2018, nr. 2.305D/2018, nr. 2.306D/2018, nr. 2.308D/2018, nr. 2.309D/2018, nr. 2.311D/2018, nr. 2.312D/2018, nr. 2.313D/2018, nr. 2.315D/2018, nr. 2.316D/2018 și nr. 2.344D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție ridicată din oficiu, de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă în dosarele nr. 1.700/324/2016*, nr. 23.557/233/2014, nr. 15.485/233/2015, nr. 981/196/2017, nr. 1.570/196/2017*, nr. 35/838/2017, nr. 1.724/233/2015, nr. 15.886/233/2016, nr. 10.954/196/2016**, nr. 187/324/2017, nr. 1.699/275/2016, nr. 13.685/233/2016, nr. 25.617/233/2016, nr. 1.303/838/2016*, nr. 11.227/196/2016*, nr. 1.237/275/2017, nr. 5.923/196/2016*, nr. 5.277/233/2016, nr. 18.324/233/2016, nr. 4.902/233/2017, nr. 18.660/233/2015, nr. 5.328/231/2015, nr. 2.260/324/2016 și nr. 3.408/324/2016*.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 1.934D/2018, partea Ionel Toader a depus o cerere scrisă prin care solicită acordarea de asistență judiciară prin delegarea unui avocat din baroul local.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de acordare a ajutorului public judiciar. Curtea respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar, potrivit Hotărârii Plenului Curții Constituționale nr. 20 din 17 septembrie 2008.

7. De asemenea, magistratul-asistent mai referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 1.938D/2018, partea Niță T. Mândru a depus o cerere prin care solicită anularea contractului ce face obiectul litigiului din fața instanței de fond, prin care relatează elemente de fapt din dosar.

8. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.876D/2018, nr. 1.924D/2018, nr. 1.931D/2018, nr. 1.932D/2018, nr. 1.933D/2018, nr. 1.934D/2018, nr. 1.935D/2018, nr. 1.936D/2018, nr. 1.937D/2018, nr. 1.938D/2018, nr. 1.946D/2018, nr. 1.992D/2018, nr. 1.994D/2018, nr. 1.995D/2018, nr. 2.305D/2018, nr. 2.306D/2018, nr. 2.308D/2018, nr. 2.309D/2018, nr. 2.311D/2018, nr. 2.312D/2018, nr. 2.313D/2018, nr. 2.315D/2018, nr. 2.316D/2018 și nr. 2.344D/2018 la Dosarul nr. 1.860D/2018.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.876D/2018, nr. 1.924D/2018, nr. 1.931D/2018, nr. 1.932D/2018, nr. 1.933D/2018, nr. 1.934D/2018, nr. 1.935D/2018, nr. 1.936D/2018, nr. 1.937D/2018, nr. 1.938D/2018, nr. 1.946D/2018, nr. 1.992D/2018, nr. 1.994D/2018, nr. 1.995D/2018, nr. 2.305D/2018, nr. 2.306D/2018, nr. 2.308D/2018, nr. 2.309D/2018, nr. 2.311D/2018, nr. 2.312D/2018, nr. 2.313D/2018, nr. 2.315D/2018, nr. 2.316D/2018 și nr. 2.344D/2018 la Dosarul nr. 1.860D/2018, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin deciziile civile nr. 349/R, nr. 356/R din 10 octombrie 2018, deciziile civile nr. 407/R, nr. 418/R, nr. 422/R, nr. 424/R,

nr. 428/R și nr. 439/R, din 17 octombrie 2018, deciziile civile nr. 453/R, nr. 471/R, nr. 477/R, nr. 478/R, nr. 484/R, nr. 493/R, nr. 494/R și din 24 octombrie 2018, deciziile civile nr. 611/R și nr. 615/R, nr. 629/R, nr. 630/R, nr. 632/R, nr. 635/R și nr. 640/R din 21 noiembrie 2018, deciziile civile nr. 619/R, nr. 621/R și nr. 628/R și din 21 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 12.916/231/2014*, nr. 1.700/324/2016*, nr. 23.557/233/2014, nr. 15.485/233/2015 și nr. 981/196/2017, nr. 1.570/196/2017*, nr. 35/838/2017 și nr. 1.724/233/2015, nr. 15.886/233/2016, nr. 10.954/196/2016**, nr. 187/324/2017 și nr. 1.699/275/2016, nr. 13.685/233/2016, nr. 25.617/233/2016, nr. 1.303/838/2016*, nr. 11.227/196/2016*, nr. 1.237/275/2017, nr. 5.923/196/2016*, nr. 5.277/233/2016, nr. 18.324/233/2016, nr. 4.902/233/2017 și 18.660/233/2015, nr. 5.328/231/2015, nr. 2.260/324/2016 și nr. 3.408/324/2016*, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție invocată, din oficiu, în dosare având ca obiect soluționarea unor cauze în care s-au formulat cereri de recurs.**

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, cu efect obligatoriu pentru instanțele judecătorești, că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din Constituție, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017).

13. Decizia este obligatorie pentru instanțele judecătorești, conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar, potrivit art. 521 alin. (4) cu referire la art. 518 din Codul de procedură civilă, hotărârea prealabilă își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

14. Art. 27 din Codul de procedură civilă nu a suferit însă nicio modificare, nici nu a fost declarat neconstituțional, Curtea Constituțională nepronunțându-se nici asupra constituționalității art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că, la acest moment, decizia anterferită își produce efectele obligatorii.

15. Ulterior publicării acestei decizii în Monitorul Oficial a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018. În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a condiționat aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 de pornirea procesului civil după publicarea acesteia, instanța supremă neavând competența de a se pronunța în legătură cu efectele deciziei Curții Constituționale sau de a da dezlegări obligatorii care contravin deciziilor Curții Constituționale, și că, în urma pronunțării și publicării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, în privința art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin

incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă. Așadar, în timp ce dispozitivul Deciziei nr. 454 din 4 iulie 2018 privește admiterea, respectiv respingerea obiecțiilor de neconstituționalitate formulate cu privire la anumite dispozițiile din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, lege în vigoare la momentul pronunțării deciziei, considerentele sale, cu referire la interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizează un text legal în vigoare dintr-un act normativ diferit de cel ce a făcut obiectul controlului *a priori* de constituționalitate, ele reflectând, astfel, un control *a posteriori* cu privire la o dispoziție legală în vigoare și la neconstituționalitatea interpretării sale prin intermediul unei decizii obligatorii a instanței supreme.

16. În raport cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, Decizia Curții Constituționale are caracter obligatoriu, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010 și Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010), puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale și deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acestea.

17. Având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte Casație și Justiție, pe de o parte, respectiv de Curtea Constituțională, pe de altă parte, deopotrivă obligatorii pentru instanțele judecătorești, prima, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar cea de-a doua, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, se pune problema admisibilității sau, dimpotrivă, a inadmisibilității recursurilor declarate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei pornite anterior publicării deciziei (20 iulie 2017), recursuri nesoluționate până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018.

18. Norma legală în raport cu care problema poate fi rezolvată este reprezentată de art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la modul în care acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. Or, în contextul existenței celor două decizii potrivnice mai sus menționate, se impune tranșarea conflictului de către Curtea Constituțională, pe calea controlului *a posteriori* de constituționalitate vizând art. 27 din Codul de procedură civilă, în raport cu interpretarea dată prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, interpretare care vine în contradicție cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

19. Instanțele judecătorești sunt ținute de efectul obligatoriu al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, nefiind în drept să înlăture un atare efect într-un proces de apreciere a compatibilității dezlegării date de instanța supremă cu Constituția și cu deciziile Curții Constituționale, pentru că ar încălca sfera exclusivă de competență a Curții Constituționale.

20. Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției, atribuțiile sale fiind prevăzute de art. 146 din Legea fundamentală. În temeiul art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

21. În consecință, singura autoritate în măsură să decidă asupra neconstituționalității art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din

18 iunie 2018 este Curtea Constituțională, iar nu instanțele judecătorești în cadrul proceselor cu care au fost investite.

22. Cât privește sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp a acestuia, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța reține că, în lumina Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018 a instanței supreme, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 nu ar produce efecte în litigiul dedus judecății în prezenta cauză, având în vedere data la care acesta a fost pornit, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei respective.

23. În aceste condiții, în cauză ar deveni incidente dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 în forma anterioară pronunțării deciziei Curții Constituționale, dispoziții care instituie pragul valoric de 1.000.000 lei. Or, impunerea unui prag valoric al cererii deduse judecății pentru accesul la calea de atac a recursului încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, instituit de art. 16 alin. (1) din Constituție, punându-i pe aceștia într-o situație diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 fiind, astfel, neconstituționale.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 27 în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”. Prevederile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) — i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și*

activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

28. Curtea observă că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 au fost modificate prin art. III pct. 3 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate în forma anterioară acestei modificări.

29. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

30. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

31. Prin această decizie, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continua să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea a reținut că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii, în timp, a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

32. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

33. Totodată, Curtea a mai reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție,

dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidentă (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

34. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționator. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrat de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

35. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României, și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

36. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început*

procesul”, dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, anterior citată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele Constituției.

37. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv*”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecătii, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

38. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

39. Sub acest aspect, Curtea mai reține faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

40. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea reține că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, dat fiind faptul că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, anterior citată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție invocată din oficiu de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă în dosarele nr. 12.916/231/2014*, nr. 1.700/324/2016*, nr. 23.557/233/2014, nr. 15.485/233/2015, nr. 981/196/2017, nr. 1.570/196/2017*, nr. 35/838/2017, nr. 1.724/233/2015, nr. 15.886/233/2016, nr. 10.954/196/2016**, nr. 187/324/2017 nr. 1.699/275/2016, nr. 13.685/233/2016, nr. 25.617/233/2016, nr. 1.303/838/2016*, nr. 11.227/196/2016*, nr. 1.237/275/2017, nr. 5.923/196/2016*, nr. 5.277/233/2016, nr. 18.324/233/2016, nr. 4.902/233/2017, nr. 18.660/233/2015, nr. 5.328/231/2015, nr. 2.260/324/2016 și nr. 3.408/324/2016*.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, excepție invocată din oficiu de aceeași instanță și în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 278

din 23 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a11 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.695D/2017.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, domnul consilier juridic Efstatiade Florin, cu delegație depusă la dosar, iar pentru partea Societatea Delgaz Grid — S.A., doamna avocat Amalia Gogoci, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției. Acesta depune note scrise și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că prin Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, instanța supremă, încalcând rolul puterii legiuitoare

consacrat de prevederile art. 61 din Constituție, a urmărit realizarea unei alte interpretări și aplicări a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal. Susține că, prin paragraful 28 al Deciziei nr. 603 din 6 octombrie 2015, Curtea Constituțională a interpretat art. 175 alin. (2) din Codul penal, constatând că sunt asimilați, sub aspectul tratamentului penal, cu funcționarii publici notarii publici și lichidatorii judiciari. Totodată, arată că, prin Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, Curtea a statuat că, dincolo de evidenta deficiență în respectarea normelor de tehnică legislativă și nonsensul juridic al articolului 175, în ansamblul său, noile dispoziții sunt neclare, generând confuzie în procesul de interpretare și aplicare a legii. Arată că, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a reținut că unele dintre persoanele care exercită profesii liberale sunt considerate „funcționari publici” în condițiile art. 175 alin. (2) din noul Cod penal, atunci când, deși funcționează în baza unei legi speciale și nu sunt finanțate de la bugetul de stat, exercită un serviciu de interes public și sunt supuse controlului sau supravegherii unei autorități publice. De asemenea, a reținut că determinante pentru includerea sau excluderea persoanelor de la incidența normei penale sunt criteriile precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public.

4. Consecința acestui nonsens juridic este aceea că instanța supremă, încalcând Legea fundamentală, folosește sintagma „ori în cadrul unei persoane juridice de utilitate publică” în scopul interpretării art. 175 alin. (2) din Codul penal în sensul că sunt incluși în categoria funcționarilor publici particularii care primesc

gestiunea unui serviciu public național sau local, economic sau sociocultural, devenind astfel de utilitate publică. Este vorba despre subiecți care își desfășoară activitatea în cadrul persoanelor juridice de drept privat cu scop lucrativ, societăți comerciale care prin intermediul contractelor administrative valorifică în interesul colectivității naționale sau locale, după caz, bunurile și serviciile publice.

5. Apreciază că utilizarea acestei sintagme, contrar legii, determină aplicarea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal atât în cazul instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancaire, societăților de asigurare, companiilor naționale, societăților cu capital integral sau majoritar de stat, regiilor autonome, cât și societăților comerciale cu capital privat, deși acest lucru nu reiese din textul de lege.

6. Apreciază că în urma interpretării succesive a dispozițiilor criticate s-au născut trei abordări. Prima abordare coincide cu intenția legiuitorului, aceea că funcționarul public asimilat este persoana care exercită servicii de interes public, fiind investită în acest sens de autoritățile publice. Prin Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a constituit o nouă categorie de funcționari publici asimilați în care intră persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei persoane juridice de drept privat declarată ca fiind de utilitate publică, cu scop lucrativ, care prin intermediul contractelor administrative valorifică în interesul colectivității naționale sau locale bunurile și serviciile publice. Ulterior, Curtea Constituțională, prin deciziile nr. 489 din 30 iunie 2016 și nr. 790 din 15 decembrie 2016, a extins interpretarea acestor dispoziții la o a treia categorie de funcționari publici asimilați, în care sunt incluse persoanele care desfășoară activități în cadrul Societății CEZ Energie Electrică și Societății Delgaz Grid — S.A.

7. Având cuvântul pentru partea Societatea Delgaz Grid — S.A., doamna avocat Amalia Gogoci depune note scrise și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Apreciază că susținerile autorului excepției vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, iar nu aspecte ce țin de constituționalitatea acesteia. Susține că excepția de neconstituționalitate este și nemotivată, autoarea excepției invocând prevederi constituționale, dar fără să arate în ce mod acestea sunt încălcate de dispozițiile criticate. Arată că instanța de contencios constituțional, în jurisprudența sa, a arătat că o excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă atât pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, cât și în cazul nerespectării cerinței motivării excepției, simpla enumerare a unor prevederi constituționale sau convenționale nefiind o veritabilă critică de neconstituționalitate. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în nenumărate rânduri asupra constituționalității noțiunii de funcționar public, respingând excepțiile ca neîntemeiate. S-a reținut că, în materie penală, noțiunea de funcționar public este o noțiune autonomă diferită de cea prevăzută de legislația privind funcționarii publici, având sfere diferite de aplicabilitate.

8. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Arată că autoarea excepției a mai ridicat excepții de neconstituționalitate în aceeași cauză, respinse de instanța de contencios constituțional ca inadmisibile, prin deciziile nr. 790 din 15 decembrie 2016 și nr. 376 din 30 mai 2017, cu motivarea că nu au legătură cu soluționarea cauzei, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, respectiv nerespectarea autorității de lucru judecat. Curtea, în paragrafele 15 și 18 ale Deciziei nr. 790 din 15 decembrie 2016, a statuat incidența dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

și a examinat conformitatea acestor dispoziții cu prevederile constituționale invocate. Totodată, apreciază că referirile la deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sunt nerelevante și scoase din context.

9. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, dispozițiile criticate sunt un nonsens juridic și încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

10. Prin Decizia penală nr. 1.188 din 31 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a11, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal**, excepție ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. cu ocazia soluționării unei cauze penale.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că în sistemul național, calitatea de funcționar public este definită prin Legea nr. 188/1999 și reluată prin prevederile art. 175 alin. (2) din Codul penal. Din interpretarea normelor constituționale și administrative rezultă că definiția funcționarului public și a actului administrativ sunt strict reglementate prin legi speciale și organice. Apreciază că definiția funcționarului public nu poate fi dublu reglementată sau redefinită prin dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal.

12. Susține că „prin violarea interdicției de reglementare peste limitele trasate de art. 117 din Legea nr. 188/1999”, Codul penal redefinește funcționarul public cu consecința ca „un funcționar privat din cadrul unei companii cu capital majoritar străin privat să poată fi asimilat funcționarului public”, fapt ce încalcă principiul securității juridice și pe cel referitor la claritatea și previzibilitatea legii.

13. În continuare, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017, și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 20 din 29 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 22 octombrie 2014.

14. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, cu următorul conținut: „De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.”

19. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, și art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, dintr-o perspectivă identică, de exemplu, prin Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 aprilie 2016 și Decizia nr. 215 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 8 august 2018. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că art. 175 din Codul penal reglementează noțiunea de funcționar public în sensul legii penale, care, conform acestei dispoziții legale, primește un înțeles autonom, diferit de cel din dreptul administrativ, potrivit căruia dobândește calitatea de funcționar public orice persoană numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. În acest sens este și Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că noțiunea de funcționar public, conform legii penale, are un sens mai larg decât cel din domeniul dreptului administrativ, atât datorită caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și datorită faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în legea penală, funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în

serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic.

21. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit art. 175 alin. (1) din Codul penal, este funcționar public în sensul legii penale persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești; b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură; c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Conform alin. (2) al art. 175 din Codul penal, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Această ultimă subcategorie a funcționarilor publici în sensul legii penale este calificată drept cea a „funcționarilor publici asimilați”.

22. Curtea a constatat că definițiile prevăzute la art. 175 din Codul penal prezintă importanță sub aspectul faptului că funcționarii publici în sensul legii penale sunt potențiali subiecți activi ai acelor infracțiuni reglementate în cuprinsul titlului V „Infracțiuni de corupție și de serviciu” al părții speciale a Codului penal, în cazul cărora ipoteza normei de incriminare prevede în mod expres această calitate. Din această subcategorie fac parte infracțiunile de luare de mită (art. 289), delapidare (art. 295), abuz în serviciu (art. 297), neglijență în serviciu (art. 298), folosirea abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299), uzurparea funcției (art. 300), conflictul de interese (art. 301), violarea secretului corespondenței [în varianta agravată, prevăzută la art. 302 alin. (3)] și divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice (art. 304).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, Curtea apreciază că soluția și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Dragoliv Service — S.R.L. în Dosarul nr. 18.532/180/2014/a11 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind declasarea din Lista monumentelor istorice
a monumentului istoric clasat cu denumirea
Casa „Albert Viespe, Mișu Constantin”, având
cod LMI DB-II-m-B-17756, situat la adresa poștală
str. Enigărescu Octav nr. 49, satul Viforâta,
comuna Aninoasa, județul Dâmbovița**

În conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (3) lit. c) coroborate cu ale art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se declasează din Lista monumentelor istorice monumentul istoric clasat cu denumirea Casa „Albert Viespe, Mișu Constantin”, având cod LMI DB-II-m-B-17756, situat la adresa poștală str. Enigărescu Octav nr. 49, satul Viforâta, comuna Aninoasa, județul Dâmbovița.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 9 august 2019.
Nr. 2.816.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru reacreditarea Muzeului Maramureșean
din Sighetu Marmăției, județul Maramureș**

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 469 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Maramureșean, cu sediul în Sighetu Marmăției, județul Maramureș.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.940.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru reacreditarea Muzeului Județean Botoșani
din Botoșani, județul Botoșani

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.322 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Județean Botoșani, cu sediul în Botoșani, județul Botoșani.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.941.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Municipal Râmnicu Sărat,
județul Buzău

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.354 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Municipal Râmnicu Sărat, cu sediul în Râmnicu Sărat, județul Buzău.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.942.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național al Agriculturii
din Slobozia, județul Ialomița

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.413/3.993 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național al Agriculturii, cu sediul în Slobozia, județul Ialomița.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.943.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național de Istorie
a Transilvaniei din Cluj-Napoca, județul Cluj

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 6.265(2018) din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei, cu sediul în Cluj-Napoca, județul Cluj.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.944.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Țăranului
din Flămânzi, județul Botoșani

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.565 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Țăranului din Flămânzi, cu sediul în Flămânzi, județul Botoșani.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.945.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru acreditarea colecției publice Centrul Expozițional
Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism
„Ion Mincu” din București

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 6.478 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează colecția publică Centrul Expozițional Documentar al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gherghe,
secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.
Nr. 2.946.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Silviculturii
din Săliște, județul Sibiu

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.263 din 10.09.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Silviculturii din Săliște, județul Sibiu.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,

Mihai Alexandru Gherghe,

secretar de stat

București, 20 septembrie 2019.

Nr. 2.947.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227144